

Aftur hesuferð arbeidarinn við sviðið soð!
„Er það nakað nýtt í tí?“

Arbeidshetjan kvøður ...

1. partur

So við og við
tað, eg hugsaði
kendi
innan halla
tær djúpu røtur
røtur, ið spreiddust
gjordist djúpari
— fyltu meg —
kenslur
lúskreftir
— hugsaði
búnaðist — mentist
Kreftir i mær
— remsdust — orrusta
virkadu
sýntust millum manna
innar aftur i myrkrið.

2. partur

Gekkaskortar á hvørjum
húsarhorni
i hvørjari holl
i hvørjari vrá
á hvørjari húsatekju
i hvørjum skýmaskoti
undir túgvu, steinum
skortum, áum, gilum
i føðistovu, kirkju,
samkomuhöll
i bý- og bygðaradí
landsstýri — lögtingi
stjórnarsessum og á
kirkjugarði

3. partur

Áræði
kreftir i mær
kenslur — røtur, ið
eg hugsaði eg kendi
fúnaðu — doyðu

Bert skræðan er eftir
beinagrindin eina
rillandi stendur.

Tú hefur meg etið
tú i seyðalíki
i fjálgum búna
við fagurleikans tungu
tín mugur meg oyddi.

Lovaði mær gull og grønar
skógir
gyklaði fyrri mær
tær halgu fagurleikans
stendur

Men
Seigan tú drap meg

4. partur

Eg gloymdi at hugsa
gloymdi hvør eg var
gloymdi mitt umhvørvi
mitt heim, konu og barn
Tú fekk meg at gloyma
mitt navn

Bert prestur visti tað
tí skutilssveinur
Hann vælsignaði teg
tí eins og hann
minnist mitt navn

5. partur

Maktgirndarandi tín
hugsadi
tú meg hevði drigdið i dikið
Men eitt tú hevði gloymt
muruna i mær
menniskja i mær
kreftir i mær
túsundtals kreftir
sameindasta i eini eind

Skutilssveinur tín
atombumban

Okkara styrki
samanhald
Túsund ferðir sterkari
enn tín maktgirnd
tínir leigusveinar

1. partur

Tápulingur tín
Tínar arbeidandi hendur
tann karga jorð
verður til grasbúnar flotur
føði fyrri seyð og neyt
kjot — frágæra gott
til mín annars yvirfylta
búk

2. partur

at metta
Ei hetta nóg mikið er
grønmeti, kjot, mjólk
i hóptali
verður innflutt
fyrri at starvsbrøður mínir
enn meira — og fleiri
profikk kunnu vinna.

2. partur

Hesin hungrandi láturin
vit læa —
fákunnleikin bitur saman
tenn
Sökkur longur og longur
niður i diki

Vit i glæstri holl búleikast
— eitt tekin — stættar-
tekin —

glitrandi ringar
ja, eins og ringar i vatni
tekin um vald
og undirkúgan
Jú vit læa
Tápulingar tykkara

3. partur

Eg eri fátækur
meg tí megu metta
ofra tykkara mammon
úr tykkum eg vil súgva
lúsmegina — tann sein-
asta dropan.
Vit — E G — vilja læa
vit hava lúsmegina
Tí ei kunnu gráta
lúsmegin er mergsoðin
Tí kunnu einans virka

6. partur

Tíðin er búgvín
Vit vilja teg
mergsúgva
oyða
súgva mergin úr tær
Valdið er okkara

eins og robottar
maskinur
maskinan, ið melur,
melur....

Vit læa — E G læi
Enn er ei málið náað
Vit — E G — geri tykkum
til tað ævinliga gongu-
verki.

4. partur

Á skipabunka
slíta hendur, boðin ryggur
hvør gorn vendist i tær
svovnin missir, gerst i
orviti

gerst líkasælur
Hugsar ikki
bert mekaniskt
etur, arbeidir, svevur
suevur, arbeidir, etur...

Suevur, um so er tú ert
vørðin ein
robottur
annars, verður sendur at
húsum

Settur i tippi
Orsokin: tordi at læa at
mær —.

Mín straffur verður eyð-
sýntur
Okkara serkonu leigu-
sveinar

skilja okkara støðu, okk-
ara fátækradomi
okkara armøð
veita okkum linna i neyðini
Men vit læa.

Tú kansn onki
uttan draga i teg,
tær stendur i bði:
alskyns doyvandi heiluvág
Tín straffur — tín løn
Tú tordi at læa at mær.

Tú háðaði okkara skurð-
gud
tann heilaga profittin.

Veitir hann mær ein koss
verður hann lóntur
til kniggja og falli
ein koss i afturpartin.

Vit fáa lúsmegina aftur
Vit vilja sigrá

Mennast búnað
Friður aftur skal valda

Javnrættur aftur
setast i háseti.

5. partur

Í byrjanini fótur tín
leikti so lættur
hendur tínar kvikliga
leiktu

á flakavirki
á margum virkjum
Tín ábyrgd fyrri samfelag-
num

teg dróg
tú vildi geva alt i tær

Men eg læi
eingin mær kundi støðga
eg hevði mínar leigu-
sveinar

støðugt tað havi
Eg læi
oll mini millumlið læu

Við gløðandi jarni i hendi
á skipasmíðjum
á verkstøðum
við hellsheimsportur
lúður av hovuðpinu
gerst tvørur — syrgin
arbeidir, arbeidir...

Tú grætur
eg læi....
tú gerst dólskur
líkasælur
panískur
arbeidir mekaniskt

6. partur

Mín gudur var vørðin til
teirra gud
við bók i hendi — pjóka á
baki

vallara líkur
Profitturin dróg meg
til samkomuhallir
hesar trælabungnu
menniskjurnar

undirkúgadar
Eg sang sálmar
dárskapur i mínun eygum
tosaði fyrri fjöld av beina-
grindum

tápulingum
geri tað støðugt
profitturin dregur meg
Lati tiggjund av ollum
til hesar fjáfgöngu
samkomur

Lúskraftina
aftur vit fáa

i eystri tann signaða sól
aftur vil skina.

s-80

tey gráta
eg læi.

Alt i mær lær
at hesi fjáfgönd
profitturin lær
tú bert grætur
tápulingur tín.

7. partur

Veitst tú ikki hvat eg vil
— oyða allan mannaheim-
in —

bert E G vil liva
E G og profitturin
leggja allan mannaheimin
undir meg

fáa alt valdið
Tápulingur tín
Men skurðgudurin i mær
gjordi teg blindan
leigusveinar mínir
við líð mína standa
væl lærdir
akademikarar
Eg læi
Vit læa

8. partur

Arbeidir, arbeidir
fert at húsum
dregur i teg heiluvág
Men tú ei missir svovnin
heiluvágurin teg lekir
Trælabungdin
Profitt skurðgudur mín
teg dregur
Tú ert jú vørðin líkasælur

9. partur

Eg og mínir leigusveinar
læa
læa so hjartaliga
Tápulingur tín
Tú sökkur longur og
longur
i gloymskunnarhav.
Ongin gev far um teg
gloyma teg
Men vit læa
Hava teg trælabungdið.

s-80